

Redacția și Administrația:
Strada Timisorii Nr. 7.

TELEFON
interurban, local și comitatens
Nr. 20.

Adresa telegrafică:
„DRAPELUL“ Lugoj.

↳ Manuscrise nu se înapoiază. ↳

Scrisori nefrancate se refuza.

Proprietar-editor: Dr. Valeriu Branisce.

ORGAN NAȚIONAL-POLITIC.

Redactor responsabil: Dr. Corneliu Jurca.

APAR
MĂRȚI, JOI și

Prețul de aba.

Pentru Monarchie: L
pe 3 luni 2 cor. pe 6 lu.
anul întreg 12 cor.; pe
și statele uniunii post
pe an.

INSERTIUNIL

se acordează conform
Un număr singularie 10 ban

DRAPELUL

Cu 1 Ianuarie 1906 st. v.
se deschide

nou abonament

la ziarul „Drapelul“ cu prețul
indicat în capul foi.

Abonații noi sunt rugați a in-
dica precis și legibil adresa com-
pletă. Abonații vechi sunt rugați
— pentru înlesnirea administra-
țiunii — a indica și nrul de pe
fășia, cu care au primit până acum
ziarul, ori eventual a lipi fășia pe
cuponul asemnățiunii.

Lugoj, 20 Decembrie 1905 (2 Ian. 1906).

Între diferitele parole, cari își
găsesc astăzi la noi reprezentanți,
nu numai cu graiu viu, ci și în
publicistică, este una din cele mai
primejdioase fără îndoială: *Prietin-
ia de arme cu socialiștii.*

Înțelegem guvernul și înțelegem
opoziția dietală, dacă umblă după
bunăvoința socialiștilor ca vulpea
din fabulă după cașul din gura
corbului. Și unii și alții caută să
fie stăpâni asupra stradei și
se știe, că strada este astăzi în
toate orașele mai mari ale țerii în
mâna organizațiilor socialiste.

Dar nu înțelegem de ce accen-
tuează unii d'ei noștri prietnia de
arme a partidului național român
cu democrația socială internațio-
nală, cum își zic și socialiștii dela
noi după modelul organizațiilor pu-
ternice socialiste din Apus.

FOIȚA „DRAPELULUI“

HORIA BEA...

— Reflexii. —

De Dr. V. Branisce.

== Foia originală a „Drapelului“. ==

III.

Celebrul profesor al filologiei la
universitatea din Viena I. Minor a
făcut la congresul științelor și artelor,
ținut în Septembrie 1904 la St. Louis,
cu ocaziunea expozițiunii universale
de acolo, o importantă conferință des-
pre «problemele și metodele istoriei
mai noi a literaturii», arătând că me-
todul corect și alegerea potrivită a mij-
loacelor în filologie depinde totdeauna
și dela obiect și că este o sinamăgire
a crede că materialul uriaș ce ni-l oferă
literatura modernă se poate prelucra
numai cu instrumentele fine ce ni-le
oferă filologia veche, căci metoda este
numai un mijloc spre scop și nu poate
avansa nici când la rangul de scop.

Între altele zice Minor:

«Cum au gândit și simțit, cum au
creat poezii cei vechi și cei medievali
ne va rămânea totdeauna mai greu de

Nici o «prietnie de arme» nu
poate deveni așa primejdioasă pen-
tru organizațiunea noastră firească
națională, care ne ține — cum se
zice — «dela vlădică până la opinca»
în un singur corp, ca tocmai prie-
tinia cu organizația socialistă, pen-
trucă scopul principal al agitațiunii
desvoltate pe toate căile de socia-
liști este tocmai de a sunuță
«opinca» contra «vlădicăi».

Ca motiv al parolei prietniei de
arme cu socialiștii se aduce iden-
titatea mai multor postulate poli-
tice din programul nostru național
și cel al socialiștilor. În primul
rând se subliniază postulatul su-
fragiului universal, direct și secret,
care este cuprins și în programul
nostru și în programul socialist.

Mai rar se potrivește la ceva
vechea maximă latină, că «dacă
doi inși fac acelaș lucru, tot nu
este același», ca tocmai la această
identitate de puncte de program.
Cu totul la alt scop tinde socialis-
mul cu acest postulat decât noi,
din care cauză pot să se mulțu-
mească — precum vedem deja —
socialiștii cu un mod de soluțiune
a postulatului «comun», care mod
de soluțiune este pentru noi direct
fatal.

Și cât de subredă este prietnia
de arme pe baza identității unuia
sau mai multor puncte comune de
program ne-o arată astăzi faptul,
că atât guvernul actual cât și cel
mai puternic partid opozițional,
kossuthiștii (de «bănffy-ști» nici
nu vorbim) au introdus acest po-
stulat în programul lor. Lozincă
este aceeași, dar scopul, la care
tind, este cu totul diferit.

înțeles, decât cum au făcut poezii Goethe,
Kleist ori Grillparzer. În ce raport a
stat Euripide ca om față de cultul lui
Dionys se poate deslega numai pe cale
ipotetică, dar că poetul părții a doua din
«Faust» în ciuda mitologiei catolice nu
s'a considerat de catolic este un fapt,
care aruncă mai multă lumină
asupra lui Euripide decât
poate primi dela acesta. Ar tre-
buț deci să credem a priori că un me-
tod sigur poate să-și afle cel mai pu-
ternic sprijin tocmai în literaturile mo-
derne; și eu văd timpul apropiindu-se
când filologia clasică și medievală nu
va mai ezita a lua sfat dela cea
mai nouă.

Observația lui Minor este foarte
judicioasă.

Lucrurile mai noi au să ne dee
cheia pentru a înțelege multe din cele
mai vechi, cari luate în sine ne-ar ră-
mânea poate în vece neînțelese.

Lipsindu-ne date pozitive din epoca
despre care vorbim aici, trebuie să ve-
dem ce se petrece acum în jurul no-
stru pentru a pricepe ce s'a putut pe-
trece înainte de asta cu o sută de ani
și mai bine.

Nu mai departe, acum doi ani, tot
din incidentul unui proces intentat de
procurorul din Timișoara, s'a constatat
tocmai la acest loc un fenomen intere-
sant în literatura noastră.

Fenomenul *substituției numelor
eroilor* în poeziile ce se susțin prin
graiul viu și cântare.

Și tocmai precum ar fi fatal,
dacă cineva ne-ar propovedui prie-
tinia de arme cu guvernul ori cu
kossuthiștii pe cuvânt, că reclamă
«sufragiul universal», tot așa de
fatal, dacă nu chiar și mai fatal
este a ne recomanda pe acelaș
motiv prietnia de arme cu socia-
liștii.

O asemenea prietnie de arme
ne-ar primejdi bazele firești ale
organizațiunii noastre naționale.
De aceea trebuie să protestăm cu
toată puterea cuvântului contra
parolei, care și-a găsit la noi niște
reprezentanți neprecugetați.

N'are de-a face că unul sau mai
multe postulate din programul so-
cialist ar fi priincioase poporului
nostru, când însași organizația și
propaganda socialistă rumpe legă-
turile, cari țin laolaltă într'un sin-
gur mănunchiu pe fiii aceluiăș po-
por!

Înainte de toate trebuie să dis-
tingem sever între ideile sociale,
cari sunt astăzi bunul comun al
întregii lumi civilizate, și între
propaganda așa zisilor socialiști.

Ideea sufragiului universal, a
dării progresive, a asigurării mun-
citorilor etc. etc. nu constituie as-
tăzi proprietatea privilegiată a
partidului socialist și pentru a re-
clama aceste și a lupta pentru
realizarea lor nu condiționează a
fi membrul vre-unei organizațiuni
socialiste. Tocmai programul par-
tidului nostru național probează,
că toate aceste postulate încep
foarte bine între cadrele unei or-
ganizațiuni naționale de partid.

Și peste tot pentru noi, ca par-
tid național, are valoare reali-

Procurorul chemase în judecată pe
seninul compozitor al cântecilor noastre
naționale Ioan Vidu pentru «tran-
scrierea pe note, arangearea muzicală,
editarea și respândirea» (mă rog, și
asemenea procese sunt la noi cu pu-
tință!) piesei muzicale poporane, cu-
noscută de toți sub numele «Marșul lui
Iancu», care se începe cu versurile:

«Astăzi cu bucurie
Românilor veniți!»

Recursul apărării a dat prilej lui
Enea Hodoș din Caransebeș să do-
vedească că autorul poeziei incriminate
este Constantin Negruzzi și Marșul
lui Iancu nu este al lui Iancu, ci al
lui ... Dragoș.*)

Și din vorbă în vorbă s'a dovedit
că poezia scrisă de Negruzzi la 1838
și publicată în textul original în «Foaia
pentru minte etc.» a lui Barițiu la
1842, cântată încă prin anii 1846/7 ca
«Marșul lui Dragoș», a trecut la
1849 în «Marșul lui Iancu» și s'a
tipărit de nou la 1849 ca «Marșul lui
Iancu» tot în «Foaia pentru minte etc.»
a lui Barițiu!

Și de atunci până astăzi se cântă
ca «Marșul lui Iancu», fără ca să se
întrebe generațiile de astăzi cum vine
de se cântă:

*) Vezi «Drapelul» din 1904 nrli 12, 15, 20
și 22. Comunicate de E. Hodoș, I. St. Șuluțiu
și Dr. V. Branisce în foia, precum și recursul
apărării prezentat de Dr. Ștef. Petrovićiu.

zarea acestor postulate numai în-
tre cadrele trase de programul na-
țional, căci altfel ar însemna rea-
lizarea acestora tocmai aceea la ce
tinde și guvernul și opoziția die-
tală, adică: disoluția noastră
națională.

Ear propaganda socialistă tinde
direct și fățiș la această disoluție!

Anul acesta am avut aici la
Lugoj trei adunări mari socialiste,
la cari a fost ademenit să participe
și poporul nostru. Mai ales la prima
adunare, ținută astăvară, au luat
parte sute și sute de țărani români.

La toate aceste adunări s'a agi-
tat în termeni aspri contra orga-
nizațiunii naționaliste. În gura ora-
torilor au fost «naționaliștii» obiec-
tul hulii și batjocurei.

Deosebitului bun simț și rarei
trezvăii a poporului nostru avem să
mulțămim, dacă agitația aceasta
nu a prins rădăcini mai adânci. Cu
toate aceste am avut fenomene
triste de înregistrat. Ne este încă
proaspet în memorie cazul, când
țărani de ai noștri, ațîțați de socia-
liști, au întimpinat cu petri pe cei
ce veniau într'o comună să țină o
adunare de despărțământ a «Aso-
ciațiunii» noastre, care are de scop
tocmai luminarea poporului. Au
trebit să intervină autoritățile pu-
bliche — cari nu ne prea sunt prie-
tene — ca fruntașii noștri să-și poată
țineă adunarea. Se poate ceva mai
pervers?!

Cazul acesta izolat să ne ser-
vească de memento!

Poporul nostru ține la conducă-
torii sei firești. Dar dacă tocmai
din șirele acestor conducători i-se
predică prietnia de arme cu socia-

«Iancu mergea 'nainte
Pe un cal cu ager curs
Și peste îmbrăcăminte
Purtă pielea de urs!»

când nimeni nu l-a văzut pe Iancu
îmbrăcat «în piele de urs», tocmai pre-
cum nu s'au întrebat generațiile mai
noi cum de tot «bea» Horia la
«crăsmă'n deal» când nime nu l-a vă-
zut pe Horia bând «în crăsmă'n deal»
și când se puteau spune altele mai
frumoase și mai potrivite despre Horia!

E fapt constat că poezii, cari în
urma melodiei sau a reminiscenței ce
se leagă de ele, au devenit generale și
cunoscute de toți, se cântă înainte fără
să-și dea cântăreții seamă de ce cântă.
Câți din cântăreții noștri de strană
și-au dat seamă ce cântă în ingereasca
cântare «Carii pe heruvimi etc.»?!

Așa s'a cântat și se cântă înainte
ceea-ce a avut rost și înțeles la «Dra-
goș»-ul secolului al XIV-lea în legă-
tură cu Iancu din secolul al XIX-lea,
la care «pielea de urs», «spălatul ar-
melor» etc. nu mai aveau nici rost și
nici înțeles. Așa se cântă «Horia bea»,
deși referitor la Horia al istoriei nu
numai că nu are această legătură con-
stantă cu beutura nici rost și nici în-
țeles, dar este direct supărăciiosă. Și
tocmai precum nici prin minte nu le-a tre-
cut celor ce au cântat și cântă, că Iancu
mergea «îmbrăcat în piele de urs», să
insulte memoria lui Iancu, tocmai așa
nimic nu este mai departe de gândul

bine să mai țină poporul?!
 primul congres socialist român
 a avut aici în decursul serbă-
 rărilor Crăciunului gregorian au
 destul de deschis oratorii
 și ei nu au căutat prietenia
 și noi, ci au căutat să
 conducă poporul de sub conducerea
 noastră, ca să-l poată exploata spre
 profiturile lor particulare destul de
 crâvezii.

Pe noi, pe conducătorii firești,
 ne-au prezentat ca pe unii, cari ținem
 a nume poporul în prostie, ca
 să-l putem stoarce și dripl. Se poate
 o blasfemie mai mare?!

Și apoi biserica?! Scutul secular
 al limbii și legii noastre! Refugiul
 poporului în zile de restriște! Ce
 au făcut din biserica și preoțimea
 noastră?! Batjocură și insultă!

Ei bine, și cu un «partid», care
 în asemenea mod caută să intro-
 ducă otrava nimicitoare în corpul
 națiunii noastre, să legăm prietenie
 de arme?!

Asta ar fi cea mai declarată
 sinucidere.

Regele Carol al României a rostit
 în fața comisiei exmise de Camera română
 pentru prezentarea Adresei Camerei
 (răspunsului la mesajul de Tron)
 următorul discurs:

«Domnule Președinte! Domnilor Deputați!
 Bucuria Mea de a Vă vedea
 astăzi în jurul Meu este cu atât mai
 mare, cu cât mai adânc am fost mahnit
 de a nu putea deschide Eu însumi a
 doua sesiune a acestei legislaturi. Călduroasele
 urări ce Mi-le aduceți din
 partea Adunării deputaților, Îmi sunt
 o dulce și neprețuită dovadă de credința
 sa și a țerei. Le primesc cu viuă
 recunoștință și rog pe Atotputernicul
 să-Mi dăruiască sănătate spre a putea
 închină și în viitor toate puterile Mele
 binelui scumpei Noastre Românie. Cu
 deosebită satisfacție constat din Adresă,
 că Camera este hotărâtă a urma și în
 anul acesta opera de consolidare a finanțelor.
 Învățămintul anilor trecuți
 ne arată că nici odată nu vom putea
 fi în deajuns de prudenți și pre-
 văzători întru întocmirea bud-
 getului, amânând pentru mai târziu
 toate cheltuielile cari nu contribuiesc
 direct la mărirea puterii noastre
 productive sau la întărirea si-
 tuațiunii noastre politice. În
 vederea luptelor economice ce vor
 deveni din ce în ce mai grele, avem da-

celor ce cântă «Horia bea...» decât a
 ultragii memoria nenorocitului cap al
 resoalei de iobagi!

Stăm aici în fața aceluiași fenomen
 al substituției numelor eroilor din
 poeziile noastre populare.

Și că acesta nu este un fenomen
 izolat pot aduce alt exemplu din zilele
 noastre, care la timpul seu făcuse
 mare senzație.

E vorba de «Doina lui Lucaciu».
 Deabiă un deceniu s'a împlinit
 de când răsunau văile și câmpiile
 noastre de versurile:

«Plânge-o mierlă prin păduri, of, of of
 Robu-i Lucaciu la Unguri...»

Nu fi mierlă supărată
 Nu-i temnița ne'ncetată
 Vine-o dalbă primăvară
 Fi-va Lucaciu liber eară!

Nu eră intrunire de Români de
 dai Doamne, fără de a se cânta această
 doină. Profesorul italian Roberto Fa va
 a tradus-o italienește, zicându-i «epopee
 plină de lacrimi și speranțe...»

Deodată înmărmurește lumea românească
 ca atinsă de un fulger din senin. Di Iosif
 Vulcan editorul și redactorul «Familiei»
 din Oradea-mare, își reclamă dreptul de autor
 și dovedește strofă de strofă, că doina
 publicată de decedatul învățător
 dela Șistarovăț George Bocu ca «Doina
 lui Lucaciu» este pasagiul de pasagiul
 «plagiată» din «Horia lui Roman»

torie pe de o parte să ne gândim
 mătur la măsuri îmbolditoare pentru
 munca națională, spre a-i da prin
 toate mijloacele dezvoltarea dorită, iar
 pe de alta să asigurăm cât mai neîn-
 fărziat și în mod statornic, transportul
 și exportul bogatelor produse ale pământului
 nostru. Din tot sufletul vă mulțămesc
 pentru neștrămutatele sentimente de
 dragoste și devotament ce le arătați
 Reginei, Mie și familiei Mele și
 Vă urez muncă spornică pentru binele
 și înălțarea Patriei!.

Foaia română a lui Kossuth.

— Kossuth către Români —

Eată, foaia lui Kossuth în limba
 română a apărut și poartă titlul mult
 promițător (!) «Lumina». În primul
 număr însuși Kossuth se adresează
 către poporul român trimițându-i salu-
 tări și spunându-i vorbe pe cât de
 frumoase, pe atât de nesincere, dar
 seducătoare, pentru a-l atrage în ta-
 băra kossuthistă. Noi n'am primit încă
 foaia «Lumina», dar aducem totuși
 apelul lui Kossuth, traducându-l fidel
 din «Budapești Hirlap». Iată-l:

«Salut poporul român prin această
 foaie. Voesc să spun poporului român,
 că noi Maghiarii vom și binele lui.
 Neadevăr fără suflet a fost aceea, cu
 ce l-au atârțat în 1848 contra Maghiarilor,
 când chiar atunci Maghiarii s'au
 luptat pentru egalitatea de drept, au
 eliberat iobăgimea, au șters robota,
 au voit să câștige libertate, dreptate,
 bunăstare pentru toți locuitorii Ungariei,
 oricare a fost limba și oricare religio-
 nă lor. Români au ajutat atunci
 pe dușmanii patriei maghiare și ca
 răsplată au căpătat nu bunăstare și
 libertate, ci asuprire. Deopotrivă au
 fost asupriți Maghiarii și Români. De
 atunci ni-e mai bună soarta și nouă
 și lor, de când s'a restabilit în 1867
 viața constituțională maghiară, deși
 ciuntată. Dar poporul maghiar, tocmai
 ca poporul român, atunci ar fi în
 adevăr fericit și în bunăstare, dacă ar
 triumfa cauza adevărată a națiunii
 maghiare, pentru că aceasta e și
 cauza Românilor, căci Maghiarul
 vrea egalitate de drept pentru
 toți fiii credincioși și buni ai
 patriei, oricare ar fi limba lor ma-
 ternă și religia lor. Dacă noi am
 ajunge la cărmă, numai atunci ar
 simți poporul român, slovac și cele-
 lalte naționalități, tocmai ca și nați-
 unea maghiară, că noi nu primim
 poporul ca subiect de impozit
 (dare) și recrutare, cica cetățeni
 ai țării, cu soarta cărora
 trebuie să se ocupe guvernul.
 Trebuie să-i facem dreptate
 contra tiranilor și despoitorilor
 unde există de aceștia; să-i dăm
 lucru, într-un cântec
 publicat de di Vulcan la 1870 în «Gura
 Satului», când și-a început
 Alexandru Roman, profesorul
 de universitate din Budapesta,
 osândă de un an temniță
 de stat la Vaț pentru un
 articol ce publicase în «Federațiunea»
 care apărea pe vremea aceea
 la Budapesta sub redacția
 lui Al. Roman.

Toată schimbarea eră în cele
 esențiale, că numele lui Roman s'a
 substituit cu numele lui «Lucaciu»
 și «Vațul» unde a fost închis
 Roman cu Sătmăru unde
 suferiă Lucaciu...
 Indignarea generală produsă
 de această descoperire
 senzațională se regăsește
 mai bine în articolul scris
 pe tema aceasta în «Dreptatea»
 nr. 44 din 1895 de amicul meu
 Dr. E. Dăian. Învățătorul
 dela Șistarovăț murise
 deja și nu se mai putea
 apăra. Ear lumea românească
 stă nedumerită, nu se
 putea împacă cu gândul
 că doina predilectă e...
 plagiat. Ear martiriul
 lui Roman eră așa depărtat
 încât nimeni nu-l mai
 știă.

Părerea mea este, că deși
 «Doina lui Lucaciu» s'a
 tipărit cu semnatura
 lui G. Bocu și deși este
 identică cu «hora»
 publicată în «Gura
 Satului» la 1870 fără
 semnătură, tot nu este
 plagiat, ci și aici avem
 de a face cu fenomenul
 substituției numelui
 eroului.

Eu cred că versurile
 mai caracteristice au
 existat deja înainte de
 martiriul lui Roman,
 poate chiar și cu
 numele lui Murgu în
 legătură. N'ar fi
 lucru zadarnic a face
 cercetări în direcția
 aceasta!

mai e posibil, să-l ajutăm,
 unde numai se poate,
 să introducem în guvernare
 cruta cea mai severă,
 ca să nu se sporească,
 ca până acum, în
 continuu darea, ci să se
 împuțineze; și să facem
 ca fiul poporului să
 servească numai doi
 ani în armată în loc
 de trei, ca acum, și
 așa mai departe. Noi,
 adevărata națiune
 maghiară, nu vom
 nici odată să vătămăm
 limba poporului
 român, ba chiar jert-
 fim bucuros pentru
 scopurile culturale
 și religioase ale
 Românilor; primul
 însă bucuros, dacă
 Români în interesul
 lor propriu învață
 ungurește, pentru
 că atunci stă deschisă
 înaintea lor calea
 la orice post, dacă
 au capacitate pentru
 acesta, fiind limba
 oficială a statului
 maghiar.

Dacă Români află
 vrednic să învețe
 englezește sau limba
 statului de acolo, în
 America — unde
 merg să și câștige
 pâne, lăsând de
 multeori acasă pe
 săracii ai lor —
 bine fac dacă —
 având ocaziune —
 învață limba
 statului maghiar,
 pentru că acesta e
 patria lor, aici s'au
 născut, aici trăiesc,
 și dacă Dumnezeu
 ne ajută în lupta
 noastră, și aici pot
 afla lucru și câștig
 tot așa, ba chiar
 mai bine decât în
 America, unde
 trăiesc despărțiți
 de ai lor. Mult
 mai trebuie să
 ne luptăm, ca să
 ajungem la țintă,
 dar cu cât mai
 mulți ne luptăm
 pentru dreptate
 și binele comun,
 cu atât mai
 curând vom
 învinge!

Pavilionul nostru

la Expozițiunea generală română
 din București.

În anul 1906 se
 împlinesc optzeci
 de secole dela
 descălecarea
 legiunilor romane
 pe pământul
 Daciei, care
 reamarcă
 începutul
 formării
 națiunii
 române pe
 teritoriul
 ce poporul
 nostru l'a
 păstrat și
 l'ocuește
 până'n
 ziua de
 astăzi; și
 tot în anul
 1906 vor
 serbă și frații
 noștri din
 Regatul
 României
 aniversarea
 de patru-
 zeci ani a
 întemeierii
 glorioasei
 lor dinastii
 și a domniei
 primului
 lor rege,
 care și-a
 revărsat
 razele
 binefăcătoare
 și preste
 hotarele
 acestei țări,
 asupra
 întreg
 neamului
 românesc.

Anul 1906
 reprezintă
 prin urmare
 în istoria
 poporului
 nostru un
 moment
 sărbătoros
 de deosebită
 însemnătate,
 care trebuie
 să încălzească
 inimile
 tuturor
 Românilor
 fără deosebire
 de hotare
 politice, și
 se cuvine
 deci să fie
 sărbătorit
 prin o mare
 și generală
 manifestațiune
 națională,
 la care să
 participe
 toate
 ramurile
 națiunii
 române.

Conduși de
 această
 dorință,
 Corpurile
 legiuoare
 ale României
 au decis
 aranjarea
 unei Expozițiuni
 gene-

E un cântec
 al întemnițaților,
 care variază
 după timpuri
 și nume. Când
 petreceam
 eu la Vaț
 (1895-96)
 condamnat
 la 2 ani
 temniță de
 stat, cântau
 pretini de
 ai mei:

«Plânge-o mierlă prin miriște
 Rob la Unguri e Braniste... etc.»

Sentimentul
 public nu
 consideră
 așa ceva
 ca plagiat.
 Versul
 rămâne
 același,
 numai
 numele
 celui
 întemnițat
 se schimbă.

Di Iosif
 Vulcan
 negreșit
 ne-ar
 putea da
 deslușiri
 importante
 întru
 cât la
 scrierea
 «Horiei
 lui Roman»
 avea
 înaintea
 sa versuri
 populare
 deja
 existente.
 Caracterul
 popular al
 mai multor
 strofe
 este
 evident
 pentru
 toți
 cunoscătorii
 poeziei
 populare
 și ai
 poeziei
 «culte»
 de pe
 acele
 vremuri.
 Și la
 poeziile
 d-lui
 Iosif
 Vulcan
 de pe
 acele
 vremuri,
 ca și la
 poeziile
 lui
 Andrei
 Mureșianu
 și alții,
 se
 resimte
 clar
 unde
 au
 lucrat
 cu
 reminiscențe
 din
 creațiunile
 poporului!

Aceste
 le spun
 numai
 în treacă!
 Tendința
 mea
 este
 să arăt,
 că
 substituția
 numelui
 eroilor
 este
 un
 fenomen
 general
 la
 poporul
 nostru.

Să trecem
 în revistă
 d. e. poeziile
 din
 colecția
 lui
 S. Fl. Marian,
 care
 a cules
 poeziile
 referitoare
 la
 Avram
 Iancu
 și
 vom
 găsi
 aici
 aproape
 tot
 la
 a
 doua
 pagină
 versuri,
 pe
 cari
 le
 știm
 și
 cunoaștem
 și
 în
 altă
 legătură.

Dar n'avem
 decât să
 ascultăm
 ceea ce

rale române,
 care se va
 inaugura
 la 1/14
 Iunie
 și va
 rămâne
 deschisă
 timp
 de 6
 luni
 până
 la
 sfârșitul
 lui
 Octombrie
 1906.

Comisarul
 general
 al
 Expozițiuni,
 ilustrul
 savant
 Dr. C. I. Istrati,
 pătruns
 de
 însemnătatea
 participării
 Românilor
 din
 Regatul
 ungar
 la
 această
 expozițiune
 națională,
 care
 fără
 conlucrarea
 lor
 ar
 rămâne
 lipsită
 de
 caracterul
 general-român,
 a cerut
 în
 acest
 scop
 concursul
 «Asociațiunii
 pentru
 literatura
 română
 și
 cultura
 poporului
 român»,
 și
 Comitetul
 central
 al
 acesteia,
 având
 în
 vedere
 interesele
 noastre
 naționale
 și
 economice,
 precum
 și
 relațiunile
 de
 prietenie
 și
 bună
 vecinătate
 cari
 leagă
 monarhia
 noastră
 de
 România
 și
 în
 urma
 cărora
 nu
 numai
 Români
 din
 Bucovina
 vor
 participa,
 ci
 și
 guvernul
 Ungariei
 a
 luat
 inițiativa
 pentru
 participarea
 la
 expozițiune
 a
 cercurilor
 noastre
 interesate
 în
 Regatul
 român
 și
 în
 acest
 scop
 a
 și
 acordat
 expozițiilor
 din
 Ungaria
 toate
 înlesnirile
 de
 transport
 și
 de
 vamă,
 —
 a
 primit
 angajamentul
 de
 a
 înzestră
 atât
 pavilionul
 cât
 și
 casa
 țărănească
 ce
 se
 va
 construi
 pe
 teritoriul
 expozițiuni
 anume
 pentru
 Români
 din
 Regatul
 ungar
 și
 a
 încredințat
 conducerea
 acestor
 lucrări
 primsecretarului
 «Asociațiunii»,
 d-lui
 Dr. C. Diaconovich.

Din
 acest
 incident
 Comitetul
 central
 al
 Asociațiunii
 a
 lansat
 un
 apel
 în
 care
 cere
 concursul
 publicului
 român
 din
 această
 țeară,
 pentru
 a
 putea
 înzestră
 pavilionul
 ce
 i-s'a
 încredințat
 în
 condițiuni
 cât
 mai
 mulțămitoare
 și
 demne
 de
 rolul
 ce
 ni-se
 cuvine
 în
 sinul
 națiunii
 române.

În
 acest
 pavilion
 Români
 din
 Regatul
 ungar
 vor
 avea
 să
 fie
 reprezentați
 în
 mod
 sistematic
 și
 unitar
 prin
 un
 tablou
 cât
 mai
 complet
 al
 tuturor
 stărilor
 lor
 și
 al
 tuturor
 manifestațiunilor
 vieții
 lor
 naționale,
 anume:
 1. Situația
 etnografică.
 2. Locuințele
 poporului
 nostru.
 3. Industria
 de
 casă,
 și
 anume:
 a) industria
 textilă
 cu
 toate
 produsele
 și
 uneltele
 ei,
 și
 b) alte
 industrii
 de
 casă
 cultivate
 de
 poporul
 nostru,
 cum
 sunt:
 olăritul,
 impletitul,
 sculptura
 în
 lemn,
 etc.
 4. Portul
 și
 obiceiurile
 poporului
 nostru.
 5. Agricultura
 și
 alte
 ocupațiuni
 înrudite
 cu
 aceasta
 (silvicultura,
 horticultura,
 vititul,
 creșterea
 vitelor,
 pescăritul,
 vânătorul,
 etc.)
 6. Industria.
 7. Istoria
 poporului
 nostru.
 8. Știința
 și
 literatura.
 9. Secțiunea
 retrospectivă.
 10. Artele
 frumoase
 (pictura,
 sculptura
 și
 muzica),
 prezentând
 artiștii
 români
 și
 lucrările
 lor,
 instrumentele
 de
 artă,
 și
 în
 fine
 instituțiunile
 și
 societățile
 artistice
 cu
 întocmirile
 lor.
 11. Industria
 de
 artă.
 12. Biserica
 ort. română
 din
 Transilvania
 și
 Ungaria,
 prezentând
 istoria
 ei,
 stările
 de
 astăzi,
 instituțiunile
 bise-

se cântă
 în
 jurul
 nostru
 și
 vom
 vedea
 a
 cele
 ași
 versuri
 când
 în
 legătură
 cu
 Iancu
 când
 cu
 Horia,
 deși
 nu
 numai
 în
 istorie,
 ci
 și
 în
 conștiința
 poporului
 este
 mare
 deosebire
 între
 Horia
 și
 Iancu!

Și
 tocmai
 acest
 fenomen
 al
 substituției
 numelui
 eroilor
 ne
 explică
 cum
 de
 în
 poezia
 poporului
 nostru,
 caracterizat
 de
 străini
 ca
 «Ține
 minte»,
 nu
 găsim
 decât
 de
 tot
 sporadic
 și
 într-o
 formă
 de
 tot
 întunecată
 amintirea
 eroilor
 noștri
 mai
 vechi!
 Memoria
 lui
 «Iancu
 Sibiianul»
 (= Ioan
 Huniade)
 au
 păstrat-o
 mai
 bine
 Sârbii
 decât
 Români,
 în
 poeziile
 lor,
 deși
 Iancu
 Sibiianul
 a
 fost
 al
 Românilor
 și
 nu
 al
 Sârbilor!

Versurile
 au
 rămas,
 dar
 numele
 eroilor
 mai
 vechi
 s'a
 substituit
 prin
 numele
 eroilor
 mai
 noi.
 Și
 filologiei
 noastre
 îi
 revine
 problema,
 de
 a
 stabili
 pe
 cale
 analitică
 originea
 multor
 poezii
 d'ale
 noastre
 populare,
 cari
 ne
 par
 astăzi
 mai
 noi
 decât
 sunt
 întru
 adevăr,
 în
 urma
 legăturii
 în
 care
 sunt
 aduse
 cu
 nume
 din
 timpurile
 mai
 noi.

Întrebarea
 care
 ne
 interesează
 aici
 este:
 Ce
 s'a
 substituit
 în
 graiul
 și
 cântecul
 poporului
 cu
 «Horia»,
 în
 nenumăratele
 versuri
 ce
 se
 încep
 astăzi
 cu
 «Horia
 bea...»?

La
 această
 întrebare
 voi
 încercă
 să
 răspund
 după
 modestele
 mele
 puteri,
 în
 articolul
 final.

ricești, bisericile și odoarele lor. 13. Biserica unită română. 14. Școlile române, prezentând date statistice despre institutele noastre de învățământ, primare și secundare, întocmirea și istoria lor. 15. Instituțiile noastre culturale și 16. Băncile române.

În scopul de a înzestră toate aceste 16 secțiuni, împreună cu casa țărănească din Transilvania, în condițiuni cât mai mulțamitoare și de a prezenta în pavilionul Românilor din Regatul ungar un tablou sistematic, unitar și complet al individualității noastre etnice, al stărilor noastre și al tuturor manifestațiilor vieții naționale a poporului nostru. Comitetul central s'a înțeles cu Comisariatul general din București, ca pregătirile Românilor din Ungaria și Transilvania pentru expoziție să se facă exclusiv numai cu intervențiunea organelor «Asociațiunii» și că toți câți vor voi să participe la expozițiune, vor avea să se adreseze pentru informațiuni și plasarea obiectelor, fără excepțiune numai la Comitetul central în Sibiiu, pentru că numai astfel va fi posibil de a face selecțiunea cuvenită între obiectele de expus și de a împiedeca expunerea unui material fără valoare și necorespunzător scopului urmărit.

«Asociațiunea» din a sa parte va institui, prin organele ce le va exmite și cu ajutorul despărțămintelor sale, în toate centrele mai însemnate ale comitatelor locuite de Români, câte un Comitet local, care să organizeze și conducă lucrările pregătitoare și colectarea obiectelor.

Și până la timpul când aceste Comitete locale, în cari vor fi invitate și dame române și a căror adrese se vor publica în timpul cel mai apropiat, — își vor putea începe activitatea, publicul român din țară se va putea orienta din cele comunicate mai sus cu privire la împărțirea și cuprinsul secțiunilor pavilionului, și toți câți vor putea și vor voi să participe la expozițiune, vor putea începe pregătirile necesare ca să poată trimite obiectele de expus la timp potrivit și ca pavilionul nostru să poată fi pe deplin înzestrat până la deschiderea expozițiunii, de care ne desparte abia o jumătate de an.

Informațiuni.

Svon despre plecarea Monarhului nostru în străinătate. Se anunță din Viena că Maj. Sa Împăratul și Regele nostru are de gând să plece în Ianuarie sau Februarie în Franța-sudică, în Riviera, ca să se recreeze. Se zice, că va locui în orașul Cannes câteva săptămâni. Maj. Sa va pleca însă numai în acel caz din țară, dacă stările interioare politice vor face posibilă absența Soveranului, adică dacă se va rezolva criza ungară.

Di C. I. Nottara, cel mai mare actor al României, — după un serviciu strălucit de 30 ani pe terenul artei dramatice — a fost «silit» să se retragă dela Teatrul Național Român, unde și-a câștigat glorie neperitoare sieși și mai ales artei teatrale românești. Depărtarea sa lasă adânci secrete în toată lumea românească.

Deșteptarea Românilor din Basarabia. La Chișineu (capitala Basarabiei) se vor întruni fruntașii români din Basarabia ca să ceară dela guvernul românești, serviciu divin în limba română și limba română de pertractare la judecătoria.

Încă o foaie nouă. Di profesor Iosif Bălan din Caransebeș, care până acum cu vastele sale cunoștințe pe terenul economic a ridicat foaia «Economia» din Caransebeș pe un nivel înalt, s'a retras dela această foaie și va scoate la 1 Ianuarie 1906 o foaie nouă economică literară, tot în Caransebeș, sub numirea «Lucrul». Astfel vom avea în Caransebeș două foi economice.

Facultatea juridică italiană din Innsbruck, înființată anul trecut de guvernul Koerber, a fost acum desființată de guvernul Gautsch, pentru că de prezent decurge pertractări pentru a li-se da Italianilor din Austria concesiunea

a și înființată facultate juridică în alt oraș, probabil în Triest.

Concert și teatru în Nădlac. Corul vocal bis. gr. cat. din Nădlac, sub conducerea dlui învățator Constantin Savu, arangează Duminecă în 7 Ianuarie st. n. 1906 (prima zi de Crăciun) concert și reprezentațiune teatrală în sala cea mare a Casei comunale. Venitul curat se va folosi pentru trebuințele corului și pentru Fondul pruncilor săraci, ce se înființează. Suprasolviri se primesc cu mulțamită și se vor publica. Programul este următorul: 1. «Motto», de Constantin Savu, cor mixt. 2. «Răsunet dela Crișana», de I. Vidu, cor mixt. cu solo. 3. «Mândruțică dela munte» de Stefanescu, cântat solo de Sofia Lipitor cu acomp. de muzică. 4. «Cea din urmă noapte a lui Mihail Viteazul» arm. de G. Musicescu cor mixt. 5. «Prea târziu» arangeat în duet după * de C. Savu, cântat de Jelița și S. Lipitor. 6. «Dela sat» piesă teatrală în 4 acte de N. Macovșteanu. 7. «Vino lele» de I. Vidu, cor bărb. După mântuirea programului urmează dans.

Concert în Abrud. Reuniunea femeilor române din Abrud, Abrud-Sat și jur arangează la 8 Ianuarie n. 1906 (a doua zi de Crăciun) concert urmat de dans în sala cea mare din otelul «Detunata». Venitul curat este destinat în favorul școlii de fete și Reuniunii și al fondului corului. Suprasolviri se primesc și se vor cuită pe cale publicistică. Program: Dirigent Oct. G. Simtion. 1. * * «Doamne a Tale cuvinte» colindă, cor mixt. 2. L. van Beethoven: «Cântec de jertfă» cor bărb. 3. a) Mezzetti—Dima: «Bălcescu murind» cor mixt. b) G. Dima: «Hei leliță din cel sat» cor mixt. 4. Oct. G. Simtion: «Ochiul inimei mele» concert bisericesc, cor mixt cu solo de sopran. 5. G. Dima: «Noua călugăriță» cor mixt. 6. * * «Vâlva» cor cu soli. 7. a) Th. Krause: «Musicantii dela Praga» cor bărb. b) I. Vidu: «Păc» cor barbatesc. 8. Conrd. Kreutzer: «Tras'a clopotul de sara», cor final din Opera: «O noapte în Granada», cor mixt.

Concert și teatru în Brașov. Societatea sodalilor români «Lumina» din Brașov arangează Duminecă în 25 Decembrie st. v. (1-a zi de Crăciun) concert și reprezentațiune teatrală, urmate de petrecere colegială, în sala hotelului «Central» Nr. 1. Corurile le dirigează dl Stefan C. Voicu, absolut al Conservatorului din București și dirigent al corului bis. din Brașovul-vechiu. Ofertele marimonioase se primesc cu mulțamită și se vor chita publice. Venitul curat e destinat pentru ajutorarea sodalilor români din Brașov. Program: 1. «Plecarea Magilor», colindă pentru cor mixt de D. G. Kiriac. 2. Declamațiune. 3. «Jalea orfanului», cor mixt de D. G. Kiriac. 4. Declamațiune. 5. «Solo de violină», de dirigentul St. C. Voicu. 6. Declamațiune. 7. «Păc, păc...», cor bărb. de I. Vidu. 8. Teatru: a) «Junii bătrâni» farsă într'un act din nemțește de Coriolan Brediceanu. b) «Ioan Păpușarul» canțonetă comică de V. Alecsandri. c) «În vis» comedie într'un act localizată de A. Vlaicu.

Foamete în Iaponia. În partea nordică a Iaponiei domnește foamete ne mai pomenită. În ținutul Viyadi un pătrar de milion de oameni sunt pe pragul morții de foame. În alte ținuturi asemenea sunt sute de mii de oameni în completă mizerie. O comisie, însărcinată cu cercetarea stării triste a poporului iaponez, a aflat, că peste tot 680 000 oameni stau să moară de foame. S'au început colecte pentru ajutorarea grabnică a sărmanilor.

Împăcarea principesei Luiza de Koburg cu bărbatul seu. La 15 Ianuarie se va ține la Gotha pertractarea procesului de divorț între principesa Luiza de Koburg și bărbatul ei Filip de Koburg. Pentru a împiedeca eșirea în publicitate a multor afaceri scandaloase în jurul acestui proces, împăratul Wilhelm și regele Belgiei Leopold au intervenit și au reușit să facă împăcare între soț și soție și astfel procesul va decurge liniștit, fără furtună de senzații. Dar divorțul tot se va face. Punctele principale ale împăcării sunt:

1. Principele Filip dă principesei apasagiu mare și își exprimă regretul că a trimis pe principesa în diferite sanatorii; 2. Principele plătește toate speșele ivite până acum dela eșirea principesei din sanator; 3. Atât principele, cât și principesa nimicesc toate scrisorile compromițătoare; 4. Fiecare parte declară ca pricină a divorțului numai antipatia reciprocă invincibilă.

Câți elevi sunt în școlile de stat. Inspectorii școlari ai guvernului ungar au adunat datele despre numărul școlărilor, cari cercetează școlile populare de stat. Din aceste date aflăm, că în anul 1905/6 au fost înscriși la școlile populare de stat 359, 264 elevi și anume: 183.085 băieți și 176.179 fete. Cam jumătate din numărul elevilor sunt Maghiari, Români sunt 33.677, adică cam a 10-a parte.

Di cruzimile revoluționarilor din Rusia. Trei sute revoluționari din Moscova au intrat în casa șefului poliției secrete, l-au tărit pe nefericitul șef în curte și l-au omorât înaintea ochilor familiei lui, care înzadar s'a rugat să-l erte.

Catastrofă. La minele de peatră din Dorgoș aproape de Lipova s'a dărîmat o parte mare de pământ și a îngropat de vii 7 oameni; 6 au fost salvați, dar sunt grav răniți, unul a fost scos mort.

Apel.

Inițiativa luată de «Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român», de a pune obiceiul felicitărilor de Anul-Nou în serviciul culturii noastre naționale, întimpinând consimțământul general al publicului român, venim acum, în preseara unei noi aniversări, a adresa cătră toți iubitorii culturii poporului român din această țară, un călduros apel, ca să participe și de astădată la răscumpărarea felicitărilor de Anul-Nou în favorul Muzeului istoric și etnografic al Românilor din regatul ungar.

Consemnarea răscumpărărilor de felicitări se va publica și în anul acesta atât în ziare cât și în o mică edițiune ocazională, care pe ziua Anului nou se va trimite tuturor acelor, cari vor contribui sub acest titlu la fondul Muzeului.

Prin aceasta vom conserva pe deplin părțile frumoase ale obiceiului felicitărilor de Anul Nou, întâlnindu-ne și unindu-ne cu toții cu ocaziunea noiei aniversări la un act de nobilă însuflețire pentru înaintarea culturală a neamului nostru.

Fiind terminat și inaugurat splendidul palat al Muzeului istoric și etnografic ridicat de «Asociațiunea» noastră în Sibiiu, și având acum a-l înzestră în mod demn și corespunzător frumoasei sale menițiuni, — sperăm că apelul nostru va fi întâmpinat de astădată în toate cercurile preocupate de înaintarea culturală a poporului nostru, cu bunăvoință și însuflețire îndoită, ea și pe această cale să se dea «Asociațiunii» noastre posibilitatea de a realiza în condițiuni cât mai demne o veche dorință a obștei românești.

Sibiiu, 28 Decembrie 1905.

Comitetul central al «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român».

Dar de Crăciun.

Un obicei frumos s'a lătit, precum în toată lumea creștină așa și în viața poporului român: de a da părinților, copiilor, rudeniilor, cunoscuților cu ocaziunea sărbătorilor Crăciunului și la anul nou daruri, precum magii au oferit daruri pruncului Isus la nașterea Sa în ieslea Vifleemului.

Aceste daruri formează de multeori un adevărat culturometru, încât după soiul obiectelor dăruite se poate conchide cu privire la gradul de cultură al poporului, al familiilor, etc.

Popoarele culte au acceptat laudabila datină de a se cinsti reciproc cu cărți din literatura lor națională cea mai nouă, sprijinind astfel pe cei ce jertfesc muncă și parale pentru cultura poporului lor. Numai spre teosebită

laudă. Ne înzestram cu cărți și ziariști români. a publicat și nimerit și m sau de Anul mănăști admiră

Album de bra românești, editat de Cosma, apărut în El formează o comoa întrecute modele românești, repro cu măiestrie și pricepere în colorile naturale ale mustrelor reproduse. Întrea critica a salutat cu bucurie apariția acestui album, apreciind în terminii cei mai elogioși valoarea, ce o au formele originale, cuprinse în el; ear' vestitul profesor universitar Nicolae Iorga a înșirat această lucrare între cele mai prețioase opuri, din câte au eșit de sub tipar anul acesta. Prezența acestui album ar fi deci numai o podoabă românească a fiecărui salon și ar contribui în măsură însemnată, ca să iubim tot mai mult ce este al nostru. Recomandăm deci cu toată căldura procurarea lui. Costă 16 coroane și se poate căpăta la dșoara Minerva Cosma, Sibiiu (Nagyszeben).

BIBLIOGRAFIE.

A apărut:

Primul capitol din *Politica monetară, de bancă și de bursă a României dela 1867 până la 1905*, de Dr. Uliu Traian Mihailu, de prezent elev la universitatea Sorbonne din Paris. Lucrarea întreagă va fi în mărime de 2 tomuri de 800 pagini și va apare în primăvara anului 1906 în limba germană la Lipsca și va fi — zice autorul — cel mai mare op economic științific, ce s'a scris până azi despre România modernă.

Etica creștinească sau Referințele morale ale omului, de Preotul V. Voniga. Timișoara, 1905. Un volum de 178 pag. Prețul 2 coroane. Se poate comandă dela autorul V. Voniga, preot în Gyirok (com. Timiș).

VARIETĂȚI.

Ofițeri cari învață să gătească de mâncare. În armata engleză s'a introdus reforma interesantă, ca ofițerii să primească instrucție în fertul și pregătirea mâncărilor, adică lecțiuni de bucătărie. Scopul acestei reforme e să facă pe ofițerii capabili de a supraveghia cu pricepere nutrirea soldaților puși sub îngrijirea lor.

Cursul pieței Lugoș.

Marfa	greutate	coroane	bani
Grâu prima calitate	90	14	60
» de mijloc	85	14	—
Săcară prima calitate	80	12	40
» de mijloc	75	11	80
Orz prima calitate	80	12	80
» de mijloc	75	12	40
Ovăș prima calitate	45	13	—
» de mijloc	40	12	50
Cucuruz prima calitate	85	13	—
» de mijloc	85	12	40
» nou	10	—	—
Făină 0.	85	28	—
» prima	85	27	—
» II	85	—	—
» brună IV	85	26	—
Orez	1-	40	—
Gris	80	32	—
Arpăcaș	70	15	60
Mazăre	90	56	—
Linte	85	72	—
Fasole	80	36	—
Mălaiu mărunț	70	40	—
Cartofi	—	6	—
Fân prima calitate	—	6	—
» de mijloc	—	5	—
Paie	—	1	—
Stejar	—	6	80
Carbuni de peatră	—	4	40
» de Petroșeni	—	4	40
Oloiu de rapiță	—	80	—
Lumini de stearină	—	1	60
» topite	—	1	68
Săpun	—	72	—
Carne de vită I. calitate	—	1	28
» II.	—	1	20
Unsoare de porc	—	1	76
Sămânță de chimin	—	84	—
Sare, bucăți	—	24	—
Zăhar	—	76	—
Vin	—	80	—
Spirit I.	—	30	—
» II.	—	1	50

IOSIF HAZI BARBU

Recomandă onor. public următoarele vinuri excelente din pivnița sa proprie

1 litră	Vin roșu vechiu de Ménes	80 cr.
1 «	« « « Silaș	50 cr.
1 «	« alb. « «	50 cr.
1 «	« auriu « Ghioroc	40 cr.
1 «	« rampaș	36 cr.
1 «	Pelin (Wermuth)	80 cr.

Răchie prefriptă (Șlivovița) 1 litru à 60, 80, 100 și 120 cr.

Mă rog a Vă adresa la

ospătăria „Hazi“

Lugojul român. Strada Comitatului.

Nr. 247 (6—3)

!!! Ocaziune rară !!!

Pentru cadouri de serbători.

Aduc la cunoștința on. mele clientele, că am arangiat în noul edificiu Szvoboda. alături de cu prăvălia mea

un bazar de serbători

conținând cele mai fine și mai alese obiecte de *majolica, cristal și porcelană*, pe cari le desfac cu *prețul cumpărării*.

Asortiment bogat. Cea mai potrivită ocaziune pentru cadouri de Crăciun și anul nou. Prețuri ne mai pomenit de re-duse. Recomandându-mă atențiunei binevoitoare a on public

semnez cu distinsă stimă

IGN. GROSZ, succesor.

Magazin de sticlărie și porțelană.

Lugoj. Piața Izabella.

Nr. 237 (12—9)

AVIS celor ce știu aprecia un pahar de vin vechiu și excelent!

Pun în vânzare vin vechiu din viile proprii dela Ghioroc veritabil și bine îngrijit.

Vin roșu din 1888, litrul cu 80 cruceri.

Vin alb din 1888, litrul cu 70 cruceri.

Constantin Brânduși
Lugojul-român. Strada Red. (5—5) Timișorii.

Cărți și reviste.

Puterea credinței și operațiunea ei magică. (Argumente pentru posibilitatea acțiunilor așa numite miraculoase, tratate din punct de vedere științific, filosofic și etic-moral. Principiul metafizic în univers. Omul o ființă transcendentă) de Izidor Ieșanu. Brașov 1905. Tipografia Ciurcu & Comp. Cuprinde IX+608 pagini 8°. Prețul 5 coroane.

Am primit următoarele cărți din editura librăriei Ciurcu, Brașov.

A fost odată..., șase povești pentru tinerime, de E. P. Prețul 20 bani.

Carte de rugăciuni pentru tinerimea evlavioasă școlară, de un prieten al copiilor. Cu mai multe icoane. Ediția a III-a înmulțită. Prețul 32 bani.

Hoziara din spini, poveste pentru copii, de E. P. Cu mai multe ilustrațiuni în colorii. Prețul 40 bani.

Boneta roșie, poveste pentru copii, de E. P. Cu mai multe ilustrațiuni în colorii. Prețul 32 bani.

Roxalbă, poveste pentru copii, de E. P. Cu mai multe ilustrațiuni în colorii. Prețul 32 bani.

Prințul Ariciu și prințesa Broască, poveste pentru copii, de E. P. Cu ilustrațiuni. Prețul 8 bani.

Cenușoara poveste pentru copii, de E. P. Cu ilustrațiuni. Prețul 8 bani.

Imblăciul din cer, poveste pentru copii, de E. P. Cu ilustrațiuni. Prețul 8 bani.

Toate aceste cărțile sunt bune și potrivite cadouri de Crăciun pentru copii.

Câteva pagini, de Dr. Ludovic de Csato. Budapesta 1905. Tipografia „Poporul român”. Prețul 1 coroață, legată (de lux) 2 cor., pentru România 2 lei 40 bani. De vânzare la librării și la autor (Budapesta, Ullői út 53).

Icoane, romanele de Alecsandru Ciura. Budapesta, institutul tipografic și de editura „Luceafărul”, str. Molnar nr. 10. Prețul 1 cor. 20 b. Sumarul: Mitru, Întârziat, După cvartire, La vitrină, Rivale, Postul, Studente, Din poveștile Peleşului, La clinică, 1 Mai, După riguros, Promoție, Împrumut, Emma, În străini, Septembrie.

Trailul nostru, romanele de Ioan Ciocârlan. Budapesta, institutul tipografic și de editură „Luceafărul” 1906. Prețul 1 cor. 50 bani. Cuprinsul: Trailul nostru, Pe Runcu, Rămași acasă, Schițe, Cină, Ispita, La stână, Cetățuia Stăncuței, Două suflete, De sărbători, Orbul.

Curs practic de GEOGRAFIE pentru școlile populare, lucrat pe baza planului ministerial, în patru cercuri concentrice, de Iuliu Vuia, director și învățător. Cu numeroase ilustrațiuni și harte. Brașov, 1905. Editura librăriei Ciurcu. Prețul 70 bani.

Carte de citire pentru clasa I și II gimnazială și reală, pentru seminare pedagogice și pentru școlile confessionale de fete, — de Ioan Popea, fost profesor la gimnaziul român din Brașov. Revidată de Dr. Constantin Lăcea, profesor. Brașov. 1905. Ediția a V-a. Editura librăriei Zeidner. Un volum de 258 pagini. Prețul 2 coroane 40 bani + 20 bani porto postal.

Povești alese, scrise de Ioan Pop Reteganul. Această carte formează nr-ul I din biblioteca „Victoria”, ce apare la Șimleul-Silvaniei (Szilágy-Somló) în editura tipografiei „Victoria”. Cartea conține 64 pagini și costă numai 25 bani. Cuprinsul: 1) Cine a adus sărăcia în lume? 2) Dumnezeu toate le răsplatește împătrit. 3) Degetul lui Dumnezeu. 4) Prăbușita. 4) Toader Sprinten.

ny.
ajtor az 1881. évi
ben ezzel köz-
kir. járásbíróság
amú végzése követ-
op. Izidor ügyvéd által
tul” takaréks és hitelintézet
on, Ionescu Vetta, Terzeu
rassován Traila ellen 375
sjeig 1905. évi jul. hó 19-én
anatosított kielégítési végrehajtás útján
efoglalt és 701 kor.-ra becsült faépületek,
ocsi, úszó stb.-ből álló ingóságok nyil-
nos árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a lugosi kir. járás-
óság 1905. évi V. I. 15194. számú
száma folytán 375 kor. tökekövetelés,
annak 1905. évi márcz. hó 6 napjától járó
6% kamatai és eddig összesen 100 kor. 16
fill.-ben bírólilag már megállapított költsé-
gek erejéig Szilhan alperesek lakásán lé-
endő eszközzésére

1906. évi jan. hó 12.-én d. u. 1/3 órája

és Nagy-Kostályon alperes lakásán leendő
eszközzésére

1906. évi január hó 12.-én d. u. 3 órakor

határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szán-
dókozók oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében
kospénzfizetés mellett a legtöbbet ígéro-
nek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingó-
ságokat mások is le- és felülfoglaltatták
és azokra kielégítési jogot nyertek volna,
ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102.
§ értelmében ezek javára is elrendeltek

Lugoson, 1905. évi decz. hó 28.-án.

Frank Zoltán

Nr. 250. (1—1). kir. bir. végrehajtó.

Un harnic

Comis

mai matur, affă imediat apli-
care, sub condițiuni favorabile,
la firma

Ioan Comșa & Fiu Selște.

Salar, după împrejurări. și
până la 100 cor. lunar, plus
întreținere și locuință. Nr. 248 2—2

Pravul Bauer

patentat

Mijloc excelent și sigur
pentru combaterea incendiilor

probat și aprobat

de autoritățile publice

se poate căpăta

în cantități mici și mari

la ferăria

Anton Haberehrn

Nr. 10 (x—94)

Lugojul-român

vis-à-vis de cafeneaua »Corso«

Provocare și apel

cătră on. conducere a comitatului Caraș-
Severin, cătră magistratul orașenesc și cătră
proprietarii de realități, etc. etc.

„Lugosana”

institut de credit și economii
ca societate pe acții în Lugoj.

Anul fondării 1889.

Capital social 300.000 Cor.

Fondurile proprii c. a. 90.000 Cor.

Depuneri spre fructificare

1.500.000 Cor.

acordă împrumuturi cambiale cu acoperire ipotecară și pe lombard cu 8%,
escomptează cambii cu 3 eventual cu 2 subscrieri pe timp de 3 până la
6 luni, de ale privaților și de ale corporațiunilor cu 7—8%, primește
depuneri spre fructificare fără anunț cu 4%, cu anunț 5%.

Darea după interese o solvește însuși institutul.

Nr. 8. (x—75)

Direcțiunea.